

Jestliže tedy žal. úřad vycházel z práv. názoru, že dítě musí žít aspoň po dobu hlavních prázdnin v bydlíšti otcově, jest tento názor mylný a slušelo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss pro nezákonnost (srov. Boh. A 10091/32).

Č. 11.207.

Stavební právo: Pouhá poznámka »podle zák. o stav. ruchu«, uvedená v žádosti za stav. povolení, nestačí k založení příslušnosti zem. úřadu podle cit. zák.

(Nález ze dne 11. dubna 1934 č. 7442.)

V ě c: Firma Pražská Neusiedelská, spojené továrny na papír, celulosu a dřevovinu, akciová společnost (adv. Dr Matouš Mandl z Pízně) proti zemskému úřadu v Praze o včasnost opravného prostředku ve věci stavební.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím odmítl zem. úřad v Praze pro opožděnost stížnost, podanou stěžující si firmou do výměru měst. úřadu v P. z 23. června 1931, kterým uděleno bylo J. B. stavební povolení k stavbě třípatrového činžovního domu v P., a zamítnuty byly námítky, jež vznesla st-lka při stavební komisi. V důvodech nař. rozhodnutí bylo uvedeno, že v odpor vzatý výměr neobsahuje poučení o opravném prostředku. Tato okolnost nečiní však výměr vadným, neboť v řízení před samosprávnými úřady není uložena povinnost připojovati k výměrům poučení o opravných prostředcích. Stavebník se dovolával v žádosti za udělení stav. povolení úlev zákona o stavebním ruchu. Podle ustanovení odst. 1 § 71 zák. o stav. ruchu z 10. dubna 1930 č. 45 Sb. vztahují se tedy na tuto stavbu ustanovení předchozích §§ sedmé hlavy zák. V § 62 odst. 4 se stanoví, že stížnosti při stavbách povolovaných podle tohoto zákona jest podati nejdéle v 8 dnech po doručení rozhodnutí první instance u ní k zem. úřadu. V daném případě byl v odpor vzatý výměr podle potvrzenky, uložené ve spisech, doručen 26. června 1931, odvolání bylo však podáno u měst. úřadu v P. teprve 8. července 1931, tedy po projití zákonné lhůty odvolací. Musilo proto odvolání býti odmítnuto jako opožděné.

Stížnost podaná na toto rozhodnutí popírá na prvním místě příslušnost žal. zem. úřadu, ježto nešlo o věc, kterou sluší posuzovati podle zák. o stav. ruchu č. 45/1930 Sb.

Žal. úřad založil svou příslušnost na tom, že v písemné žádosti za stavební povolení vyskytuje se poznámka: »podle zák. o stav. ruchu«. Než tato modalita žádosti za stav. povolení musila by býti v řízení komisionelním konstatována nebo z průběhu jednání poznatelná. Podle obsahu protokolů o jednání stav. komise, několikrát odročené, jež podle § 36 stav. řádu platného pro město P. tvoří základ pro vyřízení žádosti

stavební, nebylo však v průběhu komisionelního jednání ani konstatováno ani jinak dáno na jevo, že jde o žádost za povolení stavby podle zákona o stavebním ruchu. Neměl tedy žal. úřad pro svůj skutkový předpoklad, že jde o žádost takto kvalifikovanou ve spisech žádné opory. Vycházel zřejmě z právního názoru, že stačí ona poznámka v písemné žádosti stavební, jejíž obsah interesenti nemají povinnost a snad ani příležitost poznati. Tento názor je však podle toho, co bylo řečeno, nesprávný.

Zákonný základ příslušnosti žal. úřadu jakožto poslední stolice ve věcech stavebních nespočívá ovšem toliko v ustanovení § 62 odst. 4 zák. o stav. ruchu č. 45/1930 Sb. Podle § 5 zák. o organizaci politické správy č. 125/1927 Sb. přešla na zem. úřad i instanční příslušnost, jež podle § 126 stav. řádu č. 40/1886 z. z. čes. ve věcech stavebních až dotud náležela zem. výboru. Vykonáváje tuto příslušnost musí se však zem. úřad řídit procesními předpisy cit. řádu stavebního. Podle ustanovení § 126 tohoto stav. řádu ve spojení s čl. I zem. zák. č. 16/1887 z. z. čes. je však zem. výbor (nyní podle § 5 zák. o organizaci politické správy zemský úřad) povolán rozhodovati o stížnostech do rozhodnutí okr. výboru (podle § 4 zák. o org. pol. správy okr. úřadu). Podle posledního odstavce § 126 cit. stav. řádu je pak lhůta rekursní stanovena čtrnácti dny. Příslušnost žal. úřadu k instančnímu přezkoumání výroku měst. úřadu obce P., byla by tedy jen tehdy dána a také osmidenní lhůta odvolací podle § 62 zák. o stav. ruchu by jen tehdy platila, kdyby šlo o věc podléhající ustanovením sedmé hlavy zákona o stav. ruchu, což arci žal. úřad, vycházející z mylného právního názoru předpokládal, ač pro tento svůj předpoklad neměl ve spisech dostatečné opory.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost, aniž měl nss příčinu zabývat se otázkou, zdali kratší (t. j. osmidenní) lhůta odvolací předepsaná ve věcech projednávaných podle zák. o stav. ruchu, byla by pro účastníky závazná, kdyby bylo aspoň v rozhodnutí stav. úřadu dáno na jevo, že jde o věc projednávanou podle zák. o stav. ruchu, neboť ani ve výměru stav. úřadu I. stolice není žádným způsobem naznačeno, že šlo o stavební věc takto kvalifikovanou.

Č. 11.208.

Stavební právo (Slezsko). — Řízení správní:
I. Obecní zastupitelstvo jako odvolací úřad stavební není povinno připojovati ku svým rozhodnutím poučení o opravných prostředcích. —
II. K úplnosti poučení o opravných prostředcích náleží také udání úřadu, u kterého jest opravný prostředek podati.

(Nález ze dne 11. dubna 1934 č. 7443.)

Prejudikatura: ad II: Boh. A 1085/21, 1748/22; srov. Boh. A 851/21, 1562/22, 2005/23.

Věc: František P. ve F. proti zemskému úřadu v Brně o včasnost opravného prostředku ve věci stavební.